

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Un famós del segle primer

El món valora i aplaudeix els famosos, les grans figures mediàtiques, els ídols de les masses, les figures de l'esport, de l'economia, de la política, dels presentadors de televisió, dels cantants i dels festivals musicals, i ara, encara més, els anomenats «youtubers» i els «streamers». Sorpren, per tant, trobar-nos a l'evangeli d'avui amb un personatge d'entrada difícil de presentar com és la figura de Joan el Baptista. Un famós del segle primer, i que ha arribat fins als nostres dies, encara que no pas per cap èxit d'aquest món.

Cada any se'ns presenta aquest personatge que ens acompanya durant tot el temps d'Advent. Joan, el Precursor, el que anunciava l'acompliment de les antigues profecies, el que batejava amb aigua per preparar els camins al Senyor. Un personatge gens atractiu, d'entrada, vestit amb una capa de pèl de camell i que s'alimentava de llagostes i mel boscana. Un personatge, això sí, revestit del testimoni de la seva fidelitat a la veritat, a la Paraula de Déu i a la seva missió.

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop» (Mt 3,1). Ell era i continua essent per a nosaltres la veu que clama en el desert, un crit que anuncia l'acompliment de les Escripures: «Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: "Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop". És d'ell de qui deia el profeta Isaïes: "Una veu crida en el desert: 'Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí'"» (Mt 3,1-2).

«Convertiu-vos». La conversió no és un frase publicitària, és una urgència sempre present a la nostra vida, com també a l'església i al món. Però la conversió veritable comença per acollir aquest Regne, acollir-lo a Ell, Jesús, escoltant aquests dies la predicació de Joan Baptista.

Advent és esperança, Nadal és l'alegria de l'encontre. Esperem, sí, la vinguda del Senyor, i no dubtem que Ell vindrà. Per això es tracta sobretot d'esperar la nostra conversió plena i total a Ell. Nadal és a prop, i si el Regne de Déu és Ell mateix que ve a la terra a portar la seva pau, acollim-lo amb joia i deixem-nos convertir per Ell. «Veni, Senyor Jesús!».

Sant Joan Baptista (s. XVII), d'Alejandro de Loarte. Museu del Prado, Madrid

ENTREVISTA

Sentir-se reconeguts

JORDI PARRAMON

En Jordi Parramon treballa com a administratiu a la Generalitat, participa a tornejos de tennis taula que organitzen els *Special Olympics* i, dos cops a la setmana, assisteix a les activitats d'aprenentatge —catequesi, música...— que realitzen per a persones amb discapacitat intel·lectual a la parròquia de la Mare de Déu de la Medalla Miraculosa de Barcelona. En Jordi, que té Síndrome de Down, va participar a la trobada final de la fase diocesana del Sínode. «Ens sentim reconeguts», va dir en la seva breu intervenció a l'acte. El 3 de desembre s'ha celebrat el Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat.

De què li estàs més agraït a Déu?

De la família que m'ha donat, que m'estima moltíssim —i jo a ells!—. I de la formació que vaig rebre a l'Escola Ariadna de Barcelona. Especialment, de tot el que ens va aportar la Conxita de Miró, una mestra que ens va ajudar molt a totes les persones amb discapacitats que vam tenir la sort de coincidir amb ella. També per haver-me donat la possibilitat de treballar, de tenir els companys que tinc a la feina...

Com vius la fe?

Sempre he anat a escoles on m'han transmès els valors cristians i a casa, especialment gràcies a la meua mare, faig pregària cada dia. De petit ajudava a missa a Mn. Anglarill, a Gósol. Em sentia feliç. Vaig fer la comunió i la confirmació. Intento ser bona persona i seguir la petjada de Jesús. Procuo ser responsable, fer la feina, ajudar els companys que tenen dificultats per caminar o que em necessiten.

A la parròquia feu activitats...

Sí, dilluns i dimecres ens trobem un grupet amb la Rosa Edo, que va ser mestra meua a l'Escola Ariadna, i fem catequesi i altres activitats que ens ajuden a integrar-nos millor a la societat actual. Crec que ara ens sentim reconeguts, la majoria de discapacitats.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Albirem la seva proximitat, amb esperança!

Ha superat fa poc els seixanta anys. Casat, content d'anar sumant anys de matrimoni amb la seva esposa, més de trenta. Tenen un fill ja gran. Viuen prop del mar en una població al costat de la gran ciutat. Cada dia s'hi desplaça per anar a treballar. Algunes tardes, sobretot el cap de setmana, el matrimoni passeja vora el mar. «Ens agrada mirar la immensitat del mar, agafats del braç, mirar, fer silenci i després pregar, demanant a Déu Pare ajuda, llum, pau, coratge... pels qui no tenen esperança, pels qui han estat envaïts per la foscor i se senten sense forces, pels qui l'han perdut, dolorosament i en soledat».

Cadascú porta al darrera la seva història amb defallences i mediocritats, pors i silencis còmplices, decepcions i desconfiances... infidelitats i pecats. No ens han d'immobilitzar ni paralitzar. Hem de créixer, millorar, avançar, amb l'ajuda de Déu. Nosaltres i totes aquelles persones que esperen la nostra solidaritat fraternal i a les quals volem ajudar, servint, estimant des de la confiança en el Senyor.

En els moments en els quals ens sembla que tot trontolla i que tot se'n pot anar en orris, que no ens en sortirem, alcem la mirada, cerquem la mirada tranquil·la de Jesús i les seves paraules: «Quan tot això comenci a succeir, redreceu-vos i alceu el cap, que el vostre alliberament s'acosta» (Lc 21,28). L'alliberament del Senyor s'acosta, si albirem la seva presència enmig nostre, cada vegada que passa i torna a passar per la nostra vida, cada vegada que li fem un espai en el nostre cor, en el nostre dia a dia, cada vegada que el reconeixem present, viu en els germans, especialment en els més febles i vulnerables.

Tornant al relat inicial. És bo mirar la immensitat del mar, també escoltar la remor de les aigües, sentir-se petit en la immensitat del bosc, copsar la grandesa de la creació des del cim d'una muntanya... arreu retrobar Déu, sentir-se criatura seva, recuperar la criatura neta i lliure i refer la joia de viure per testimoniar el seu amor. L'Advent n'és una oportunitat. Busquem Jesús, estimem-lo en els germans, preparem i fem real la seva vinguda per a tothom.

SECRETARIAT DIOCESÀ DE PASTORAL PER A LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

L'Hospitalitat d'acollir les disCapacitats

NÚRIA REVENTÓS BASSAS

Coordinadora de l'àmbit de disCapacitat física

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes organitza dos cops l'any el Pelegrinatge a Lourdes per acompanyar malalts i persones amb disCapacitat a trobar-se amb Maria.

Són uns dies en els quals convivim plegats i compartim celebracions litúrgiques al Santuari, moments de pregària i germanor. És una experiència personal que remou per dins i ens obra el cor per sortir de nosaltres mateixos.

En els pelegrinatges, sempre hi ha hagut molta participació i presència de les diferents disCapacitats. Aquesta diversitat ens enriqueix, ens

fa créixer i adonar-nos que tots ens necessitem els uns als altres.

Potser uns necessiten una cadira de rodes, un caminador o unes croses per desplaçar-se. Un intèrpret de Llengua de Signes per comunicar-se amb els sords. O potser hi ha qui per poder llegir necessita fer-ho amb Braille, etc... però també hi ha moltes disCapacitats que no són visibles i és al costat de les persones que acompanyem que aprenem a gaudir de les petites coses com un somriure, una mirada, un gest, una paraula...

I com a pelegrins el que vertaderament ens uneix és la capacitat d'estimar als altres tal com són.

Lectures de la missa diària i santoral

5. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Dalmau o Dalmai (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fund. de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]

Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X). Sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i mr. (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asel·la, vg. Santa Carme Sallés (Vic, 1848 - Madrid, 1911), fund. Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament (RCM).

7. □ Dimecres [Is 40,25-31 / 102 / Mt 11,28-30]

Sant Ambròs o Ambrosi (+397), bisbe de Milà i dr. de l'Església. Sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. □ Dijous [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Lc 1,26-38]

✠ Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]

Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev. fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]

Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III). Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. ■ † Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.)

[Is 35,1-6a.10 / Sl 145 / Jm 5,7-10 / Mt 11,2-11]. Sant Damas I, papa (hispànic, 366-384), venerat a Argelaguer. Sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

DIUMENGE II D'ADVENT

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 11,1-10)

Aquell dia, la soca de Jessè tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de reverència del Senyor i tindrà les delícies a reverenciar el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faran amigues l'óssa i la vaca, les seves cries jauran plegades i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meva muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar. Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jessè que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria.

Salm responsorial (71)

R. *Que el benestar floreixi als seus dies, i mesos i anys abundi la pau.*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 15,4-9)

Germans,

Tot el que diuen les Escriptures és per a instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè ben avinguts de cor i de llavis, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor.

Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom».

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 3,1-12)

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop». És d'ell que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplanau-li el camí"». Joan duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

Però quan veié que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: «Cria d'escurçons, ¿qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la destal ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós, que no soc digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga».

Lectura del libro de Isaías (Is 11,1-10)

En aquel día, brotará un renuevo del tronco de Jesé, y de su raíz florecerá un vástago. Sobre él se posará el espíritu del Señor: espíritu de sabiduría y entendimiento, espíritu de consejo y fortaleza, espíritu de ciencia y temor del Señor. Lo inspirará el temor del Señor. No juzgará por apariencias ni sentenciará de oídas; juzgará a los pobres con justicia, sentenciará con rectitud a los sencillos de la tierra; pero golpeará al violento con la vara de su boca, y con el sople de sus labios hará morir al malvado. La justicia será ceñidor de su cintura, y la lealtad, cinturón de sus caderas. Habitará el lobo con el cordero, el leopardo se tumbará con el cabrito, el ternero y el león pacerán juntos: un muchacho será su pastor. La vaca pastará con el oso, sus crías se tumbarán juntas; el león como el buey, comerá paja. El niño de pecho retoza junto al escondrijo de la serpiente, y el recién destetado extiende la mano hacia la madriguera del áspid. Nadie causará daño ni estrago por todo mi monte santo: porque está lleno el país del conocimiento del Señor, como las aguas colman el mar. Aquel día, la raíz de Jesé será elevada como enseña de los pueblos: se volverán hacia ella las naciones y será gloriosa su morada.

Salm responsorial (71)

R. *Que en sus días florezca la justicia y la paz abunde eternamente.*

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 15,4-9)

Hermanos: Todo lo que se escribió en el pasado, se escribió para enseñanza nuestra, a fin de que a través de nuestra paciencia y del consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que el Dios de la paciencia y del consuelo os conceda tener entre vosotros los mismos sentimientos, según Cristo Jesús; de este modo, unánimes, a una voz, glorificaréis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo.

Por eso, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios. Es decir, Cristo se hizo servidor de la circuncisión en atención a la fidelidad de Dios, para llevar a cumplimiento las promesas hechas a los patriarcas y, en cuanto a los gentiles, para que glorifiquen a Dios por su misericordia; como está escrito: «Por esto te alabaré entre los gentiles y cantaré para tu nombre».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 3,1-12)

Por aquellos días, Juan el Bautista se presentó en el desierto de Judea predicando: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Este es el que anunció el profeta Isaías diciendo: «Voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos"». Juan llevaba un vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y acudía a él toda la gente de Jerusalén, de Judea y de la comarca del Jordán; confesaban sus pecados y él los bautizaba en el Jordán.

Al ver que muchos fariseos y saduceos venían a que los bautizara, les dijo: «¡Raza de víboras!, ¿quién os ha enseñado a escapar del castigo inminente? Dad el fruto que pide la conversión. Y no os hagáis ilusiones, pensando: "Tenemos por padre a Abrahán", pues os digo que Dios es capaz de sacar hijos de Abrahán de estas piedras. Ya toca el hacha la raíz de los árboles, y todo árbol que no dé buen fruto será talado y echado al fuego. Yo os bautizo con agua para que os convirtáis; pero el que viene detrás de mí es más fuerte que yo y no merezco ni llevarle las sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego. Él tiene el bieldo en la mano: aventará su parva, reunirá su trigo en el granero y quemará la paja en una hoguera que no se apaga».

COMENTARI

Canviar d'estil de vida, no és fàcil

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

La *Conversió* és l'actitud que se'n demana en aquest segon diumenge d'Advent. I això què vol dir? Què significa?

És una paraula que pot tenir diferents accepcions i matisos, però que avui es fa servir molt en el món dels negocis i del comerç. *Convertir, reconvertir*. Això demana canviar d'actitud, per adaptar-se i per millorar en les noves circumstàncies de la vida.

La imatge del que fa la nostra societat, si vol millorar, ens serveix per a la vida espiritual, que no és indiferent al que passa al nostre costat.

Joan Baptista ens demana un canvi de vida per preparar-nos per la vinguda de Déu. Caldrà fer: «desert, silenci» oberts a la Paraula del Senyor, «austeritat i pregària», ens cal «girar-nos cap a la part de Déu» i descobrir el que és important per viure amb plenitud la nostra vida cristiana.

El gran negoci de la vida en l'Esperit, demana un canvi radical i constant. (Els punts fonamentals del missatge cristià seran els mateixos, però el que ens cal canviar, potser, és la manera de viure'ls, i possiblement ens caldrà canviar i millorar: egoïsmes, vicis, defectes, mandres, pregàries i celebracions de la fe rutinàries o descuidades...).

No és qüestió de teories plenes de bones intencions, és un tema vital que ha de néixer del fons del nostre cor.

Cal canviar el nostre món, començant per un mateix, i saber que els altres, en les seves situacions particulars, també els hi costa. Necessitem ajudar-nos, crear un bon clima de fraternitat, amb constància i paciència.

El profeta Isaïes, ens parla d'una soca tallada i morta, que rebrotarà:

—«Hi reposarà l'Esperit del Senyor», amb tots els dons de l'Esperit Sant.

—«No judicarà, farà justícia, actuarà en favor dels pobres».

—El món, amb aquest pla de vida serà nou i es viurà amb pau.

D'alguna manera, hem de planificar la nostra forma d'intentar progressar com a bons cristians que volem ser. Però alerta, les coses externes que puguem realitzar, han de ser signe de la realitat interior que es vol viure.

Durant aquest temps de l'Advent hi ha uns grans temes que ens han d'ajudar, i uns grans personatges que hem d'escoltar:

1. Unes actituds: l'esperança, el vetllar, la conversió de cor, l'ajuda fraterna i la solidaritat, l'agraïment, la paciència, l'alegria i la pregària.
2. Uns grans personatges: Isaïes, Sant Pau, Joan Baptista. I Maria, la Mare de Déu.

Preguntem-nos: què hem fet i què farem per preparar bé aquest Nadal?

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dimecres dia 7, a les 20 h. Vetlla de la Immaculada a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè a Barcelona.

Del 8 al 10. Sortida del Seminari a la Casa de les Religioses de la Sagrada Família d'Urgell a la Seu d'Urgell.

Dissabte dia 10, a les 11 h. Concelebra a la presa de possessió de Mons. Enrique Benavent com arquebisbe de València.

Diumenge dia 11, a les 19 h. Cloenda d'un Curset de Cristiandat a Vilafranca del Penedès.

Mons. Salvador Cristau administrà el sagrament de la Confirmació a 7 joves de la Parròquia de Sant Josep de la Llagosta.

Confirmacions a la Parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa.

El diumenge 27 de novembre, el bisbe Salvador confirmà 8 adolescents a la Parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa.

Benedicció de l'exposició de pessebres a la Catedral. Mn. Fidel Catalán va presidir el diumenge 27 de novembre la benedicció de l'exposició de pessebres en el soterrani de l'atri de la Catedral. Es tracta de la 80a edició d'aquesta exposició. Estigué acom-

panyat pel president de l'Agrupació de Pessebristes de Terrassa, la regidora de Cultura i la vicepresidenta de la Federació Catalana de Pessebristes.

Agenda

Aniversari de la Dedicació de la Catedral. El dissabte 10 de desembre, la diòcesi celebra l'aniversari de la Dedicació de la Catedral que va ser oficiada per Mons. Gregorio Modrego, bisbe de Barcelona, el 10 de desembre de 1950.

Exposició de pessebres a la Catedral. La 80a Exposició de pessebres de l'Agrupació de Pessebristes de Terrassa, instal·lada al soterrani de l'atri de la Catedral, es pot visitar del 27 de novembre al 8 de gener amb aquest horari: de dilluns a divendres, de 17.30 a 20.30 h; i de dissabte a diumenge, d'11.30 a 13.30 h i de 17.30 a 20.30 h.

Constitució del Consell de Presbiteri i del Consell Pastoral Diocesà. El Sr. Bisbe ha decretat la constitució d'aquests dos consells diocesans. S'han fet les eleccions per escollir els seus membres durant els mesos d'octubre i novembre, i el divendres 16 de desembre a les 11 h constituirà el Consell de Presbiteri, format per preveres, i el dissabte 17 de desembre a les 11 h constituirà el Consell Pastoral

Diocesà, integrat per laics, religiosos i diaques.

Treball de la fase continental del Sínode de Bisbes. Durant aquest mes de desembre els

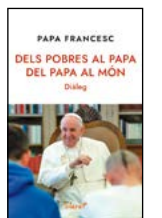

grups que participaren en la fase diocesana de preparació del Sínode de Bisbes són convidats a reunir-se i llegir el *Document Continental*, que recull les aportacions de totes les diòcesis a través de les conferències episcopals. A més, poden fer suggeriments fins al 13 de gener de 2023 sobre aquest document a partir de tres qüestions: els elements a subratllar, les qüestions pendents de resoldre i els temes sobre els quals cal continuar aprofundint.

Llibres

Dels pobres al Papa, del Papa al món, un

recull de les preguntes que han sortit de pobres del tot el món per al Papa, i les respostes del Papa s'adrecen a tot el món. Aquest llibre de 120 pàgines, editat per Claret, és una confirmació que és el «Papa dels pobres». L'obra és una porta d'entrada cap a la seva figura.

Notícies

Confirmacions a la Llagosta. El dissabte 26 de novembre, al vespre,

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Un famoso del siglo primero

Nuestro mundo valora y aplaude a los famosos, las grandes figuras mediáticas, los ídolos de las masas, las figuras del deporte, de la economía, de la política, de los presentadores de televisión, de los cantantes y de los festivales musicales, y ahora, aún más, los llamados «youtubers» y los «streamers».

Sorprende, por tanto, encontrarlos en el evangelio de hoy con un personaje de entrada no fácil de presentar cómo es la figura de Juan el Bautista. Un famoso del siglo primero, y que ha llegado hasta nues-

tros días, aunque no por ningún éxito de este mundo.

Cada año se nos presenta este personaje que nos acompaña durante todo el tiempo del Adviento. Juan, el Precursor, el que anunciaba el cumplimiento de las antiguas profecías, el que bautizaba con agua para preparar los caminos al Señor. Un personaje en principio nada atractivo, vestido con una capa de pelo de camello y que se alimentaba de langostas y miel silvestre. Un personaje, eso sí, revestido del testimonio de su fidelidad a la verdad, a la Palabra de Dios y a su misión.

Él era y sigue siendo para nosotros la voz que clama en el desierto, un grito que anuncia el cumplimiento de las Escrituras: «Por entonces vino Juan Bautista, que predicaba así en el desierto de Judea: "Convertíos que el Reino de los cielos está cerca". Es de él que decía el profeta Isaías: "Una voz grita en el desierto: 'Abrid una ruta al Señor, allanad sus caminos'"» (Mt 3,1-2).

«Convertíos». La conversión no es una frase publicitaria, es una urgencia siempre presente en nuestra vida, así como en la iglesia y en el mundo. Pero la verdadera conver-

sión comienza por acoger el Reino, acogerlo a Él, a Jesús, escuchando estos días la predicación de Juan Bautista.

Adviento representa la esperanza, Navidad es la alegría del encuentro. Esperamos, sí, la venida del Señor, y no dudamos de que Él vendrá. Por eso se trata sobre todo de esperar nuestra conversión plena y total a Él. Navidad está cerca, y si el Reino de Dios es Él mismo que viene a la tierra a traer su paz al mundo, acojámoslo con gozo y dejémoslo convertir por Él. «¡Ven, Señor Jesús!».

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

